

Rybníky ve Slivínku

Vážení spoluobčané,

od vydání minulého zpravodaje uplynulo téměř půl roku, a proto pro Vás máme řadu novinek. Nejprve se zastavím u revize minulých zpráv – avizoval jsem zapojení obce do PID (Pražské integrované dopravy) už v srpnu 2019. Protože se zapojuje nejen naše obec, ale celý mladoboleslavský region najednou, dochází k časovému posunu – přesné datum fungování nových spojů zatím nemáme. Důvodem je takové množství požadavků na úpravy navržených spojů v PID ze strany obcí (nutno říci, že velmi často oprávněných), že se zatím nepodařilo pracovníkům Středočeského kraje je zkoordinovat a nechat opětovně schválit. Dále jsem

avizoval žádosti o dotace – zde jsme měli poměrně úspěšný rok. Podařilo se nám získat dotaci 1 mil. Kč na revitalizaci rybníků ve Slivínku, 1,2 mil. Kč na sociální byt a 1,3 mil. Kč na chodník do Slivínka podél kravína (ten začneme stavět až na jaře roku 2020). Předchozí uvedené stavby probíhají, provázejí je drobná zdržení, jak už to bývá u většiny staveb, nicméně během zimy budou rybníky i byt nad poštou hotovy. Dokončena byla opět část fasády kostela, dle dohody s farností by práce měly pokračovat příští rok věží, následně už alespoň zepředu bude kostel tvořit důstojnou dominantu obce. Interiér kostela je také poměrně za-

nedbaný, jeho řešení ponecháme církvi, nicméně jsou zde dvě části, kde bychom s řešením chtěli pomoci. První je betlém – býval umístěn za vstupem do hlavní lodi a dotvářel vánoční atmosféru obce – ten bychom chtěli obnovit. Letos očistíme pod dohledem zkušeného restaurátora celý prostor betléma a umístíme prvních několik keramických figurek vytvořených talentovanými členkami kulturní komise za pomoci jejich potomků. Otevřen bude při příležitosti vánočního koncertu 17. 12. Další části kostela, do které chce obec vstoupit, je zvon ve věži. Jeho stav posoudí diecézní kampanolog a předloží postup oprav, na kte-

Vážení spoluobčané,

Dokončení ze strany 1

rych má zájem se obec podílet, tak aby byl zvon funkční. To jsou ovšem už třešničky na dortu v péči o naši obec.

Je třeba se věnovat základní infrastruktura – vodovodu a kanalizaci. Obec nechala zpracovat studii kořenové čistírny a kanalizace v několika variantách a hledá další možné varianty, tak aby rozhodnutí, kterým směrem se v budování kanalizace pustíme, bylo kvalifikované. Rozhodnutí a příprava projektové dokumentace začne v roce 2020, následně bude představeno veřejnosti. Nicméně vzhledem k majetkovým poměrům, povolovacím procesům a finanční otázce nelze počítat, že by kanalizace byla v Dolním Slivně vybudována dříve než za 6 let. Aktuální je otázka vodovodu, respektive kvality vody. Na upozornění něko-

lika občanů byly provedeny odběry vzorků vody, kde voda vykazovala známky zápachu, případně byla zakalená. Celý vodovodní řad byl odkalen a provedeny další odběry. Na základě odběrů bylo zjištěno, že došlo zatím u neznámé nemovitosti k napojení vody z domácí studny přes jednotné rozvody do vodovodního řadu, kde se smíchala s vodou z vodojemu, jak už jsme upozorňovali v rozhlasu a SMS zprávách. Také jsme zde uváděli právní otázku, kdy se jedná o trestný čin obecného ohrožení. V současné době provádějí pracovníci VaK pravidelné rozборы vody, voda má nyní dle vzorků vyhovující kvalitu, nadále však bude pokračovat pátrání po hloupě a nelegálně napojené studni do řadu.

Závěr by měl být pozitivní, proto Vás srdečně zvu k setkání při našich

vánočních akcích – rozsvícení stromu, společnému zpívání koled a již zmíněného adventního koncertu a také na plesovou sezónu. Samozřejmě nejsrdečněji zvu na ples obecní, který se bude konat popáté. Na sokolovně bude fungovat první plesovou sezónu hospoda, kterou jsme se rozhodli více stylizovat do období první republiky, aby nám k sokolovně pasovala. Vyzýváme tímto občany, kteří mají zajímavý prvorepublikový nábytek či osvětlení (i v zanedbaném stavu) o informaci na obecní úřad. Věci posoudíme a pokud budou vhodné, mohou dotvářet sokolskou atmosféru. Dárčům předem děkujeme. A přes dárce zpět k dárkům a Vánocům.

Přeji všem krásné vánoční svátky a hodně klidu a štěstí v novém roce.

Luboš Rambousek

INFORMACE PRO OBČANY

Svatováclavský běh

Letošního Svatováclavského běhu se ať již aktivně, nebo jen symbolicky, zúčastnilo velké množství lidí, což se odrazilo na výtěžku, který byl věnován Petru Zedníkovi. Petr měl ze zaslaných peněz (20 000,- Kč) velkou radost. Na OÚ poslal děkovný mail. Jelikož jeho obsah je vlastně adresován všem zúčastněným, uvádíme jej v plném znění:

Ahoj Luboši!

Chtěl bych Ti poděkovat za uspořádání benefičního běhu na mou podporu. Mnohem víc než vybrané peníze mě potěšil fakt, že přišlo tolik lidí, kterým není můj osud lhostejný, kteří mě podporují a fandí mi v mém boji s nemocí. Opravdu moc to pro mě znamená. Prosím, vyříd' moje poděkování i všem ostatním, co se na tom podíleli.

Vybrané peníze použiji na nákup nového očního ovládacího počítače. To staré mi už pomalu dosluhuje, už bylo dvakrát v opravě. Navíc, jak jde pokrok dopředu, tak nové má řadu nových funkcí, které mi umožní lepší komunikaci se světem a tím nám všem velmi usnadní život. Například ovládání mobilního telefonu.

Ještě jednou děkuji, udělali jste mi velkou radost.

Petr Zedník

Společenská kronika

Narození

Natálka Šípová září 2019

Leia Mohylová listopad 2019

S radostí je vítáme do naší obce a přejeme jim hodně štěstí, zdraví a lásky.

Úmrtí

Jaroslav Manžel červenec 2019

Václav Křapka červenec 2019

Miroslav Stránský říjen 2019

Pozůstalým chceme vyjádřit upřímnou soustrast.

Jednání zastupitelstva:

19. prosince od 18 hodin na OÚ

Plánujeme:

- odbahnění rybníka (kalu) v Dolním Slivně
- výstavba chodníku do Slivínka

Právě se realizuje:

- revitalizace rybníků ve Slivínku
- oprava bytu nad poštou
- nákup komunálního traktoru

Plánované kulturní akce

➤ 1. 12. 2019

Rozsvícení vánočních stromů a vánoční jarmark od 18 hod na návsi

➤ 11. 12. 2019

Česko zpívá koledy – zpěv určených koled od 18 hod. na návsi

➤ 17. 12. 2019

Adventní koncert ZŠ a MŠ Dolní Slivno v kostele od 17.30 hodin spojený s otevřením skříňového betlému

➤ 11. 1. 2020

Myslivecký ples MS Sušno

➤ 25. 1. 2020

Reprezentativní ples obce Dolní Slivno, děkujeme předem za příspěvky do tomboly (odevzdávejte na OÚ)

➤ 8. 2. 2020

ples SDH Horní Slivno

➤ 15. 2. 2020

Masopust v Dolním Slivně

➤ 22. 2. 2020

ples SDH Dolní Slivno

Pozvánka do knihovny

Vážení občané,

v dnešní době je cena nových knih dosti velká, abychom si mohli nakupovat vše, co nás zajímá. Proto Vás srdečně zveme do nově vymalované obecní knihovny k vypůjčení nových moderních knih všech žánrů od dětských, románů, naučných i detektivek. Půjčuje se každý sudý týden v úterý od 14 do 16 hodin. Roční příspěvek je 50,- Kč.

1. PTS Táborník Dolní Slivno

Od září se náš oddíl schází každou středu od 17 do 18 hodin. Máme všestranné zaměření. V sokolovně sportujeme. Zezadu sokolovny máme nově zrekonstruovanou klubovnu, kde hrajeme hry a věnujeme se výtvarné činnosti. Klubovnu jsme slavnostně otevřeli přestřižením pásky. Tímto bychom chtěli poděkovat obecnímu úřadu za rekonstrukci.

Klub žen 50+

Rok 2019 utekl strašně rychle a my můžeme jen vzpomínat na pravidelná setkání v místní knihovně. Po sladkém dortíku a kávě si vypůjčíme něco pěkného na čtení, vzájemně si doporučíme, co bylo zajímavé a co se četlo dobře. Také povídání o zdraví a nemocech, o vaření a zahradničení nám přinese něco nového, nové zkušenosti. Letos jsme sbíraly všechny starý papír a noviny, celkem 700 kg, odevzdaly jsme jej do sběrných surovin ve Zdětíně. Stereotypní život seniorek jsme si zpestřily návštěvou výstavy v Lysé nad Labem na jaře. A dále všechny naše

členky vyjely na zámek Ploskovice, při zpáteční cestě jsme se zastavily v Lázních-Mšeně.

V září a v říjnu jsme pomohly paní Krouské s přípravou knihovny na malování. Knihovna byla vymalována, bylo odstraněno nefunkční topení a akumulace kamna. Paní Krouské patří poděkování za úklid po malování, novou evidenci a řazení knih. Teď nás již čeká jen adventní chystání a účast na akcích, tak jak je každá z nás schopná, přeci jenom léta přibývají a někdy je málo sil. Proto všem lidem přejeme krásné Vánoce a mnoho zdraví a sil v novém roce 2020.

Klub žen 50+

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Školní rok byl v mateřské škole zahájen opět v plném počtu třinácti zapsaných dětí, ovšem se třemi novými malými kamarády, kteří si zde poměrně rychle zvykli. Září tedy bylo ve školce, až na několik prvotních slziček, příjemné a plné radosti. Díky slunečnému počasí jsme mohli naplno využívat prostor školní zahrádky, a to nejen k dopoledním, ale i odpoledním hrám, což děti vždy mile uvítaly.

V říjnu jsme navštívili kamarády v MŠ Mečeříž a společně tam shlédli divadelní představení „O Mikešovi“. Předškolní děti byly poprvé v opravdovém divadle (v Mladé Boleslavi), a to díky nabídce z MŠ Kropáčova Vrutice, jejíž děti se koncem října vydaly na divadelní představení „Rákosníček a hvězdy“. Několik dní poté přijelo divadlo i k nám. Ranní procházkou jsme došli do místní sokolovny a společně se školáky si užili představení s názvem „Poklad kapitána Baltazara“. Říjen byl plný zážitků a různých aktivit, a to i během podzimních prázdnin, kdy byla MŠ v provozu.

Počasí se začalo zhoršovat, podzim se ukázal v plné své síle, a tak jsme museli omezit dětmi oblíbené dovádění na zahrádce... ale ani toto nepříznivé počasí nás neodradilo od pobytu venku, tedy od procházek po okolí, spojených s pozorováním všeho krásného, co nás obklopuje.

Podzimní sychravé počasí bývá příčinou různých virových onemocnění, což se nás netýkalo...tedy vlastně ano, ale jen tematicky. V listopadu jsme si totiž povídali o lidském těle, bacilech, nemocech, o práci lékařů a záchranářů, ale také o první pomoci, přičemž děti měly možnost vyzkoušet si přímo některé činnosti s tímto tématem související.

Focení dětí se zimní tematikou nám dalo jasně najevo, že už tlučá na vrátka zima a adventní čas. V tomto období nás toho, stejně jako vloni, čeká o trochu více. Začneme krátkým vystoupením společně se školáky při rozsvícení vánočního stromku. Poté u nás srdečně přivítáme Mikuláše s andělem a čerty. A protože máme ve školce šikovné a hodné děti, tak si ihned další den ve školce užijeme přímo andělsky. Čeká nás totiž „Andělský den“ plný soutěží a zábavy.

A pak už se pomalu a jistě začneme připravovat na Vánoce, budeme péct perníčky, zpívat koledy, zdobit stromeček a netrpělivě čekat, zda i k nám do školky zavítá Ježíšek. Završením roku bude besídka pro rodiče spojená s vánočním jarmarkem.

A teď už jen několik slov nakonec. Přejeme Vám příjemné prožití svátků vánočních a do nového roku jen to nejlepší :-)

Míša, Ivča, Jindra a děti z MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Naším základním posláním je vzdělávat – a o to se snažíme ze všech svých sil. Aby naše vzdělávání bylo celistvé, a pokud možno všestranné, nesedíme pouze v lavicích a vyrážíme „do ulic“ zprostředkovat dětem zážitky, a tedy i znalosti, zkušenosti a prohlubujeme jejich dovednosti.

Mezi takové akce beze sporu patřila návštěva IQ Landie v Liberci, kam zavítali žáci 4. – 9. třídy hned začátkem září. Říjen i listopad ovládly kulturní zážitky: divadelní představení na sokolovně pro všechny žáky od MŠ po 9. třídu, a výjezd do divadla U Hasičů na Louskáčka a bombónovou vílu (1. – 4. třída).

Hornoslivenská škola se dále zúčastnila programu Brána recyklace v Dobrovickém muzeu, kde se děti mimo jiné seznámily s výsledky recyklace, tj. viděly výrobky, které se z různých druhů recyklátů dají vyrobit.

V neposlední řadě se snažíme o podporu čtenářství, proto jsme s prvostupňovými žáky vyrazili do Městské knihovny v Mladé Boleslavi, kde se seznámili jednak s chodem knihovny, jednak s výhodami, které jakákoliv knihovna nabízí. Ulehčit knížkám cestu k dětem měla za úkol i prodejní výstava knih, která se v budově HS uskutečnila 25. listopadu.

O prohloubení hudebních znalostí se snažil program určený pro 3. a 4. třídu v Muzeu Bedřicha Smetany v Praze, kde se děti zaposlouchaly do Smetanovy Vltavy, zároveň nakreslily její tok tak, jak se ho skladatel pokusil vyjádřit hudbou. Protože již i Miroslav Tyrš věděl, že ve zdravém těle sídlí zdravý duch, nezapomínáme rozvíjet děti ani po stránce tělesné a přihlásili jsme školu do projektu Atletika pro děti do škol (úkolem je zařazovat pravidelně atletiku do hodin TV, což se nám daří).

Do výčtu sportovních aktivit musíme zařadit i bruslení, kterého se momentálně účastní žáci z Dolního Slivna, a po Novém roce to v rámci svých možností rozjedou žáci z Horního Slivna. Hodně žáků se přihlásilo i na lyžařský kurz, který se letos uskuteční v únoru. Naše žáky také můžete slyšet při rozsvícení vánočních stromů jak v HS, tak v DS. Budou se snažit rozvlnit své hlasivky do příjemných tónů – věřte, že zpívají srdcem, a za to jim patří velký dík. Stejně tak jako Vám, rodičům i prarodičům, za to, že děti po cestě za jejich vzděláváním doprovázíte. Krásné Vánoce Vám všem a pevné zdraví v novém roce!

Za školu Jaroslava Kubová

SDH Dolní Slivno

Rok 2019 se pomalu chýlí ke konci a my bychom se s vámi rádi podělili o vše, co tento rok přinesl.

V posledním zpravodaji jsme zmiňovali nejen náš Hasičský ples, ale i přípravu na plese obecním, šatlavu na Masopustu a přípravu čarodějnic. Spolupráce s obcí však pokračovala i dalšími aktivitami, za zmínku stojí např. dodávka vody k lípě republiky u starého hřbitova, dodávka vody pro firmu opravující kostel či stavba stanu pro obec. Kromě těchto aktivit jsme se chystali na závody a připravovali jsme podzimní zábavu.

Letošní léto však patřilo především dětem. Nejprve jsme pořádali dětský den, který se konal v neděli 16. června 2019. Pro děti bylo připraveno 10 stanovišť plných soutěží, na jejichž konci je pak čekala sladká odměna a o zábavu se postaraly i balonky naplněné heliem. Rodina Komjáci nám tyto úžasné balonky věnovala a nejen to, nakoupila i spoustu odměn, což nás velmi potěšilo, a tímto jim ještě jednou děkujeme.

Začátkem září jsme pak zorganizovali pro děti, ale i dospělé, den hasičský. Na kulisách jsme si dali záležet a udělali pro děti i fotokoutek. Kromě tematických soutěží jsme si připravili ukázkou hasičské techniky a útok našich nejmenších, ale to nebylo vše, všichni přítomní si též mohli prohlédnout obrněný transportér a vidět v akci profesionály HZSP ŠKODA AUTO při vyproštění zraněné osoby z vozu po dopravní nehodě. Na konci dne bylo pro děti připraveno překvapení. Mohly si zadovážet v pěně, sice trochu tekuté, ale dětem to rozhodně nevadilo.

Děti se opět začaly scházet na pravidelných schůzkách. Nyní s novými posilami našeho týmu, Míšou Soukupovou a Pavlem Boreckým.

I letos jsme pro vás přichystali podzimní zábavu. A i přesto, že venku se již značně ochladilo, díky tématu Mamma Mia jsme si mohli alespoň na chvíli ještě připomenout letní čas, popít osvěžující drinky a zatancovat si na úžasné hity nikdy nestárnoucí skupiny Abba. Děkujeme tedy všem za účast, která byla hojná a bylo vidět, že jste se dobře bavili, což nás těší a o to více motivuje k dalším akcím.

A co nás v nejbližší době čeká? Letos výjimečně bude výroční schůze místo začátkem roku, již na konci listopadu, kdy se ohlédneme za rokem 2019 i s panem starostou a zároveň si vytyčíme body a cíle na rok následující. Druhý den, tedy první adventní neděli, se náš tým bude opět podílet na přípravě Rozsvícení vánočního stromu. Touto krásnou předvánoční atmosférou se pak rozloučíme pomalu s letošním rokem, a tak vám přejeme ze srdce, hezké šťastné Vánoce. Pohodu a klid, tak jak to má být! Vstupte do nového roku 2020 šťastnou nohou a těšíme se i nadále na vaši přízeň. Třeba rovnou na Hasičském plese, který se bude konat 22. února 2020 a kam jste všichni již předem srdečně zváni.

Vaši SDH

Slivenští legionáři v 1. světové válce

28. července 1914 císař František Josef I. v svolání „Mým národům“ vysvětlil, proč Rakousko-Uhersko vypovědělo válku Srbsku. Věřil, že vojáci mnohonárodnostního útvaru konstituční monarchie budou statečně bojovat za svého císaře pána a říši. Spoléhal na to, že se jeho země opírá o pevné základy, jimiž byla víra v Boha, věrnost císaři a láska k vlasti. Byl také přesvědčen, že válka brzy skončí. Mýlil se. 1. světová válka se protáhla na dlouhé čtyři roky a zasáhla do života každé rodiny.

Přinesla nejen velké utrpení vojákům na frontě, ale i strádání lidem v zázemí. Počáteční konflikt mezi Rakousko-Uherskem a Srbskem rozpoutal spor, který rozdělil Evropu na dva silné bloky, ve kterých proti sobě stály státy Trojdhody a Trojspolku. Válka, ve které zemřelo 10 milionů vojáků, dala impuls ke vzniku nových států a změnila tvář dosavadní Evropy.

Vraťme se však do doby, ve které se konflikt teprve rozdmýhával. Je 23. října 1914, sedíme v hospodě U Fukárků a další slivenští muži byli povoláni na vojnu. Následující den odjedou vlakem do Boleslavi a většina z nich půjde na frontu do Haliče. Na tyto okamžiky vzpomíná pan Bohuslav Šulc z Horního Slivna: „*Večírek v sokolovně ve Slivínku na rozloučenou. Čajové večírky vymyslely sestry. My jsme dodali jen tělocvičnou vložku. Poměr v sokolském svazku byl srdečný, upřímný, jaký těžko v této době někde najdeš. Tvořili jsme rodinu. Tělocvična byla plná. Večer zahájen hostinou. Sestry se předháněly v obsluze, a jak jim to slušelo. Pak jsme cvičili my, naše vzorné družstvo, na bradlech a pak kružích. Předháněli jsme se ve stojích o rukou a točích. Nejlepším, jako vždycky, byl Vašek Dvořák a po něm Josef Pelc. Oba měli školu z pražských jednot. Úroveň družstva byla vrcholová, průměrná. Já jsem se v družstvu zdál být již hostem. Po tělocvičné části jsme si trochu zatančili při*

gramofonu. Jednota ho koupila pro nácvik prostných. Sloužil také pro tanečky. Večer končil loučením a řeči. Dojemnější řeč a loučení byla s bratrem náčelníkem Horčicem. Ten končil loučení upřímnými slovy: ‚Pamatuj, žes Čech – Slovan, a na svou sokolskou povinnost. Víš, kde je tvé místo.‘ Následoval můj slib: ‚Nezapomenu.‘ Pak jsme se políbili. Šel jsem z náruče do náruče. Všichni mi byli tak blízcí, jako rodní bratři, bez rozdílu věků. Nejstarší bratři, praporečníci br. Šesták a Novotný, jako ti nejmladší, na jejichž výchově jsem měl podíl. Slzeli a já s nimi. Starší měli více slov povzbuzení, ale já je nepotřeboval. Mladší hladili pohledem a přáli: ‚Šťastně se vrať.‘ Ještě padly otázky: ‚Sejdeme-li se ještě někdy? A v této tělocvičně? – Kdo bude chybět? Kdo se nevrátí?‘“

Následný článek je věnován vojákům – legionářům bojujícím v 1. světové válce v dobrovolných jednotkách zahraničního odboje. Těm, kteří stáli u zrodu československé armády ještě neexistujícího státu a spolupodíleli se na vzniku Československa.

Pojmy legie a legionáři vznikly až po válce, v textu se objevují kvůli zjednodušení. Během válečného konfliktu se používal název revoluční dobrovolná vojska a zahraniční československá vojska.

Také je důležité si uvědomit, že první impuls k vytvoření vojenských jednotek nepřišel od bojujících vojáků s protihabsburským cítěním, ale od krajanů, kteří žili mimo území rakousko-uherské monarchie. Spolky, které pořádaly sbírky na podporu československého zahraničního vojska a finančně přispívaly k realizaci snu o osamostatnění českých zemí, se nacházely ve Spojených státech amerických (zde žilo více jak milion Čechů a Slováků), v Rusku, ve Francii, Itálii, Británii, Švýcarsku, Srbsku. Srovnáme-li pro zajímavost počty legionářů, zjistíme, že nejvíce bylo ruských, a to 60 109, zatímco francouzských pak 9 367 a italských 19 225. Čísla se mohou podle zdrojů lišit. Ze Slivna pocházelo osm legionářů (sedm ruských a jeden italský).

V Rusku žilo před vypuknutím války 60 až 100 tisíc Čechů a Slováků. Patřili mezi vzdělanou část obyvatel-

stva, většinou měli stále rakousko-uherské občanství. Byli to lékaři, inženýři, učitelé, úředníci, obchodníci, cvičitelé Sokola. Z Čech odcházeli s myšlenkou slovanské vzájemnosti, která se šířila od dob národního obrození. V okamžiku, kdy Rusko vypovědělo válku Rakousku-Uhersku, si uvědomili, jaké jim hrozí nebezpečí, protože mohli být vnímáni jako špióni či zrádci. Proto se krajanské spolky z Moskvy, Kyjeva, Petrohradu a dalších měst sdružily do Rady Čechů na Rusi a již 12. srpna 1914 v Kyjevě vznikly z řad dobrovolníků čtyři roty, které byly základem České družiny, jež byla začleněna do carské armády. 11. října téhož roku (podle juliánského kalendáře 28. září) byla v Kyjevě složena slavnostní přísaha vojáků České družiny, při které byl vysvěcen prapor, a již 23. října odcházeli první dobrovolníci na frontu k ruské 3. armádě. Díky vzdělání, znalostem němčiny a ruštiny se stávali i tlumočníky a vyzvědači. Pronikali hluboko do týlu nepřítele, kde například zakreslovali pozice. Jejich výhodou bylo, že znali taktiku, strategii a národnostní podmínky, které panovaly v rakousko-uherské armádě. Pro to všechno byli považováni za nejlepší vojáky. I to bylo důvodem, proč ruská armáda od roku 1916 souhlasila s nábořem zajatců rakousko-uherské armády s českou národností do vlastních řad. Ještě v létě téhož roku se přihlásilo 7 000 zajatců do československého vojska, které bylo začleněno do ruské armády. K tak vysokému číslu přispěl i fakt, že mezi vojáky vzrůstalo nadšení pro vznik samostatného státu. Je pochopitelné, že riskovali. Kdyby jako bývalí vojáci rakousko-uherské armády padli do zajetí, čekal by je za zradu nejvyšší trest – oběšení. Proto se u vojáků – zběhů setkáváme s takovým bojovým nasazením.

I přes masový odchod mužů však živořilo na různých místech Ruska na nucených pracích v zajateckých táborech, v zemědělských usedlostech, v dolech nebo závodech více než 200 000 Čechů a Slováků.

Historické události třetího roku války šly rychle dál. 21. listopadu 1916 ve svých 86 letech zemřel František Josef I. a jeho následníkem byl jmenován Karel I. V Rusku po únorové revoluci 1917 odstoupil car Mikuláš II. a vlády se ujala prozatímní vláda. Ta sice přislíbila, že bude dál vést válku proti Ústředním mocnostem, ale došlo k poklesu bojeschopnosti ruské armády, který byl způsoben i velkou protiválečnou bolševickou propagandou. Tato skutečnost jako by nahrávala Čechoslovákům. Příkladem toho je památná bitva u Zborova 2. července 1917, ve které Čechoslováci prolomili rakousko-uherskou linii a zajali na 4 000 rakousko-uherských vojáků. I přes toto vítězství ruská vojska nedokázala situaci využít ve svůj prospěch. Naši legionáři však slavili uznání u spojeneckých armád. Po Velké říjnové socialistické revoluci došlo k úplnému zhroucení fronty a propukla občanská válka, která byla vydatně podporována Německem. Proti sobě stáli pří-

znivci bolševické Rudé armády a bývalí carští důstojníci v čele bělogvardějců. Do československého vojska vstoupili další dobrovolníci a na konci roku 1917 bylo v československém armádním sboru 40 000 vojáků – legionářů, kteří dodržovali neutralitu. Protože se ruská fronta rozpadla, Ústřední mocnosti snáze dobývaly území na východní frontě. 3. března 1918 v Brestu Litevském byla podepsána mírová smlouva, na základě které bylo dohodnuto, že zajatci Ústředních mocností budou přesunuti do Francie, kde se očekávaly rozhodující bitvy 1. světové války. Protože Čechoslovákům hrozilo velké nebezpečí ze strany Ruska, vyjednal T. G. Masaryk, aby československé legie byly součástí francouzské armády. Skutečnost, že se československým legionářům podařilo zamezit přesunu 400 000 až 1 000 000 rakouských, maďarských a německých vojáků, kteří byli zajati v ruských zajateckých táborech na Sibiři a Kazachstánu, a že USA vstoupilo do války, urychlila konec války o půl roku. Některým legionářům se ještě podařilo využít chaosu na frontě a odjet z Ruska bojovat na západní frontu. Těm zbylým zůstávala jediná možnost – dopravit se po transsibiřské magistrále v ešalonech do Vladivostoku. Cesta to nebyla lehká. Místní sověty musely na základě Trockého nařízení zdržet a odzbrojit čs. jednotky a legionářům nabídnout vstup do Rudé armády. Pokud nabídku nepřijali, byli zatčeni a posláni do pracovních táborů. 25. května dokonce vyšlo nařízení, že každý Čechoslovák, který bude dopaden se zbraní v ruce, bude na místě zastřelen. To vyvolalo mezi legionáři velkou nevoli – dlouhými boji už byli unaveni, byli zklamáni, že pomoc spojenců nepřichází, a nechápali, proč ruská společnost je apatická vůči nebezpečí, které šíří bolševická demagogie. Žili ve stálé nejistotě, co je čeká a jak vše skončí. Bývalo pravidlem, že po nějakém čase aktivního boje byli vojáci posíláni na odpočinek do posádkových měst, ve kterých se věnovali sportovním a kulturním činnostem.

Ruským legionářům se podařilo v ešalonech dostat do Vladivostoku a poté, co bylo s ruskou vládou podepsáno příměří, mohla být zahájena příprava na návrat do vlasti. Od prosince 1919 do září 1920 bylo vypraveno celkem 42 lodí, na kterých bylo přepraveno celkem 72 644 osob. Poslední transport připlul do Terstu 11. listopadu 1920. Zajímavé je, že někteří Čechoslováci ho znali, protože byl nejdůležitějším námořním přístavem rakousko-uherské monarchie. Zde nasedli na vlak a za jeden až dva dny byli v Československu, kde však už nebyli vítáni s takovou radostí. Ne všichni se vrátili. V Rusku je na 3 000 hrobů, ve kterých jsou Čechoslováci pochováni, a když k nim ještě přičteme padlé, kteří nebyli pohřbeni, vyjde nám vysoké číslo.

V době, kdy legionáři hájili pozice na transsibiřské magistrále, se vracelo v prosinci 1918 19 500 italských legionářů a na počátku roku 1919 9 900 francouzských legionářů do naší vlasti. Ani netušili, že je čekají další

boje. Tentokrát se spolupodíleli na ochraně pohraničního území nově vzniklého Československa. Po boku vojáků z domácího vojska pomáhali hájit území Československé republiky. Naši sousedé se totiž nechtěli vzdát oblastí v severozápadních Čechách, ve slezském pohraničí, na Šumavě, na Těšínsku a na Slovensku, a tak docházelo k vojenským střetům.

I když se legionáři velkou měrou zasloužili o vznik Československa a mnozí z nich byli ochotni i položit za uskutečnění tohoto snu svůj život, měla být jejich chrabrost zapomenuta. O to se vehementně snažila nejdříve nacistická, a potom i komunistická propaganda.

Vzpomeňme v následujících řádcích na ty, kteří pocházeli ze Slivna.

Během první světové války bylo ze Slivna na frontu odvedeno 86 mužů, z nichž se 7 stalo legionáři, což činí 8 %. Jaký byl osud ruských legionářů Jindřicha Kramera, Karla Pavlíčka, Václava Pelce, Františka Švejdy, Josefa Žáčka, jeho bratra Karla a jediného italského legionáře Josefa Pavlíčka?

Pan učitel Jindřich Kramer, narozený 12. 7. 1888, v Dolním Slivně nepůsobil dlouho, ale byl odtud povolán na vojnu již o prázdninách v roce 1914. Nejdříve se stal členem 36. pěšího pluku, a později byl zařazen do 10. zeměbranceckého polního pluku. Již 9. 11. 1915 padl u Čartorijska do zajetí. Byl internován v zajateckém táboře, odkud byl poslán na nucené práce do mlýna v Korjukivce v Černihivské. V Darnici podepsal žádost o zařazení do československého sboru. Do legií vstoupil 29. 6. 1917, v tom okamžiku mu byl odepřen drahotní příděl, který učitelé dostávali. 14. 8. 1920 svou činnost v legiích ukončil v hodnosti rotmistra. Do Slivna se už nevrátil.

Karel Pavlíček, narozený 11. 2. 1897, byl povolán do zbraně, stejně jako jeho bratr, již v roce 1914. V té době byl aktivním vojínem. 25. 12. 1914 byl jako svobodník 9. polního pluku zajat na Siňavě. Skoro dva a půl roku prožil v pracovních táborech, nechával se najímat na těžké práce v zemědělství i v průmyslu. V Bobrujsku si podal žádost o vstup do legií. Poté, co čeští a slovenští legionáři prokázali velké bojové schopnosti v bitvě u Zborova, rozhodla prozatímní vláda, že zruší omezení přílivu Čechoslováků z řad zajatců do armády,

a budou tak moci vznikat nové jednotky. Na to zareagovali úředníci a 12. 7. žádosti pana Pavlíčka vyhověli. Byl zařazen do legií, ve kterých setrval až do 14. 1. 1921 jako desátník.

Václav Pelc se narodil Anně a Josefu Pelcovým 25. 8. 1896. Vychodil obecnou školu, dvě třídy měšťanky a vyučil se truhlářem. V roce 1915 byl povolán k 10. zeměbranceckému pěšímu pluku do Mladé Boleslavi. Ve volyňské oblasti se zúčastnil bojů proti ruským jednotkám, kterým velel vynikající strateg generál Alexejev Brusilov. Při jednom z mnohých a mohutných útoků ruské armády byl svobodník Václav Pelc u Kovelu v blízkosti řeky Stochodu zajat. Tehdy Centrální mocnosti zažily jednu z největších porážek, během které padlo nebo se stalo nezvěstnými až 327 000 vojáků rakousko-uherské a německé armády. V zajateckém táboře pobyl dlouho. 27. 9. 1916 podepsal v Kyjevě přihlášku do legií a až 2. 10. 1917 do nich mohl jako voják vstoupit. Až do 3. 2. 1921 byl v legiích zařazen v hodnosti desátníka.

František Švejda se sice narodil v Sudově Hlavně, Slivno ale byla jeho domovská obec. Do války byl odveden v roce 1915 a téhož roku 3. 9. padl jako voják do zajetí v Lucku ve volyňské oblasti Ukrajiny. Do legií vstoupil 27. 2. 1917 a jako svobodník z ní vystoupil 5. 12. 1919.

Josef Žáček dostal také povolávací rozkaz v roce 1915. Téhož roku byl zajat v Přemyšlu. Tato rozsáhlá vojenská pevnost na Haliči na řece San byla považována za významné strategické místo, nazývala se „Branou do Uher“. Do ruských legií byl zařazen 22. 10. 1917. Víme, že zemřel za neznámých okolností na Sibiři neznámo kde. Není však jisté, jestli to bylo 27. 5., nebo 8. 6. 1919.

Josef Žáček měl bratra Karla. I on byl povolán do zbraně v roce 1915 a ani on nebojoval za císaře pána dlouho. 2. 11. 1915 byl zajat u Lucku. 7. 9. 1916 byl zařazen do legií a jako desátník z nich vystoupil 29. 3. 1921.

Josef Pavlíček, narozený 15. 5. 1887, byl odvedený na vojnu již v roce 1914. Bojoval a hájil zájmy rakousko-uherské monarchie jako voják 8. dragounského pluku v nehostinných krajinách italských hor, ve kterých se sváděly boje o každou kótu. Jako voják byl zajat v září nebo říjnu (prameny se liší) a byl internován do zajateckého tábora. 15. 10. 1918 si podal žádost, aby mohl vstoupit do legií. 1. 11. 1918 byl zařazen k 39. střeleckému pluku. Tři dny nato byla ukončena válka v Itálii. Nejspíš se v Padově zúčastnil slavnostního defilé celého sboru, kterému byl přítomen italský král. Od 15. do 26. prosince byl sbor italských legionářů přepravován na 67 vlakových transportech do vlasti. To vojáci netušili, že se sice jako první navrátí do vlasti, budou však muset jít se zbraní v ruce hájit celistvost naší nové vlasti.

Příště se budeme věnovat těm, kteří do konce války bojovali v rakousko-uherských uniformách a připomeneme si, jak válka ovlivnila život civilního obyvatelstva.

Veronika Matiasovitsová

TCB Motorkáři od Dvou Hřbitovů

Vážení a milí spoluobčané,

rok se nám pomalu chýlí ke svému konci a my jsme dostali opět možnost se s Vámi podělit o dění v našem klubu. Mnoho z Vás navštívilo naši nejdůležitější akci, a to byl motosraz konaný v polovině května. Počasí nám přálo a téměř vše proběhlo podle našich představ a plánů. Letos jsme přidali novou soutěž, orientační závod. Nikdo ze soutěžících se naštěstí neztratil pouze jeden z našich členů :-). Dopadlo to dobře, našel se! Všem, kteří nás navštívili, hodně děkujeme a doufáme, že si tento den užili. Již chystáme příští ročník a opět máme připraveny nějaké novinky.

Těšíme se, že Vás tam uvidíme ještě ve větším počtu a že si tento den společně užijeme.

Několik našich členů se v červnu zúčastnilo zájezdu do Skotska, kde jsme navštívili severní část země a objeli

legendární pobřežní silnici CR 500. Mimo jiné jsme s naší vlajkou stanuli na nejsevernějším místě pevninské Velké Británie.

Další z věcí, které se dějí, je přivedení elektrické energie do budovy klubovny a hasičárny. Obci jsme pomohli se zajištěním odvozu nebezpečného a objemného odpadu. A protože máme kladný vztah ke kultuře a umění, vztyčili jsme v Sokolském parku jednu z dalších soch původně umístěných na zahradě Igora Kaliny.

V těchto dnech, kdy nám teploty klesají a dny se zkracují, se většina z nás začíná věnovat zimním údržbám a úpravám našich strojů.

Rádi bychom Vám popřáli klidné prožití adventu, vánočních svátků a šťastný nový rok.

Vaši -TCB - Motorkáři Od Dvou hřbitovů

Svatováclavský běh

Ohlédnutí za kulturními akcemi obce

Drakiáda

Tvoření ze sena

Návštěva - Dolní Věstonice

